

Dricānu Ziņas

2020

maijs

Šajā numurā:

“ALMUS” par 1
savām māmiņām

Lielā intervija ar 2,3
Silviju Boktu

Ārkārtas situācija 4
līdz 9.jūnijam

Ir atļauti dievkalpo- 4
jumi ar tautu

Pagasta pārvaldes 4
informācija

Labiekārtos baznī- 4
cas un draudzes
mājas apkārtni

Ir pienācis ziedošais maijs ar brīnišķīgām valsts un ģimenes svētku dienām! Tās, ievērojot Covid—19 ierobežojošos pasākumus, tomēr tika svinētas - vai nu virtuāli, vai pie balti klāta ģimenes galda vai dārza svētkos! Tomēr emocionāli visvairāk piesātinātie svētki - Mātes diena !

Mātes mīlestību mēs pa īstam apjaušam tikai tad, kad viņas vairs nav... Vienu reizi, ierodoties mājās no Rīgas, mamma jautāja: „Meitiņ, tev nebūs grūti ūdeni ienest?” Es biju pārsteigta – kā man jaunai un stiprai var ko tādu jautāt! Jā, kā māsa stāstīja, mamma katru sestdienu skatījusies uz ceļa pusi un gaidījusi mani atbraucam. To iedomājoties, tagad sirds iesmel-dzas, kad jau pati esmu māte un zinu kā ir gaidīt...

Atceros kā mana mamma uz „kladčīnu” pošoties ar vānītu galda bieti iezieda vaigus! Jebkuros laikos un gados katra sieviete grib būt skaista!

Pēdējo 20 gadu laikā mammīte par mums skaitīja lūgša-nas katru dienu. Bet, ja kādam bija eksā-mens vai kādas grū-tības, lūdzām, lai skaita *pastiprināti*. Māmiņas lūgšanas ar mīlestību pret mums vienmēr palīdzēja.

**Cik vien no sirds
es šodien pateikt
varu,**

**Šie vārdi mīlie, lai
tev izskan, māt!**

**Kā bildē senā,
atmiņas ko glāsta,**

**Man vēl aizvien
tev gribas blakus
stāt...**

Antoņina Lubeja

Es nožēloju to, ka, mammai dzīvai esot, es pārāk maz teicu *paldies*, jo li-kās, ka viņa dzīvos mūžīgi.... Neskopo-jieties mātēm teikt mīlus vārdus un pa-teikties par pašu galveno – par mums dāvāto dzīvību.

Mana mamma bija šuvēja. Ja bija nepieciešamība, 3 stundu laikā varēja jaunu kleitu uzšūt. Saņemot pirmo stipendi-ju, es pateicībā nopirku un uzdāvināju mammai baltas vasaras kurpes. Līdz šai dienai atceros to mirdzumu mātes acīs! Vienmēr ar lepnumu teica – tās man meita uzdāvināja!

Mamma vienmēr ir steigusies palīgā jebkurā dzīves situācijā. Izņemot no bērnudārza vai sagaidīt no skolas ma-nus bērnus. Kad dzīvē klājās grūti, vienmēr steidzos pie mammas izstāstīt savus pārdzīvojumus, pieglausties, kļu-va vieglāk... Vēlētos būt līdzās ilgi, ilgi!

Esmu laimīga, ja varu darīt laimīgus citus

Šogad Mātes dienai veltītais koncerts izpalika. Tieši šo aktivitāšu mums šobrīd pietrūkst visvairāk - kopā saiešanas, dziedāšanas, dejošanas, prieka un emocionālā pacēluma, baudot koncertus.

Arī skolotājai, deju pasniedzējai, kuplas ģimenes māmiņai **Silvijai Boktai** šis ir nedaudz rimtāks laiks.

Tu esi piecu dēlu māte. Kāda ir jūsu ar Leonu vērtību piramīda, kādus tikumus jūs cenšaties dēlos ieaudzināt?

Jā, mūsu ģimenes lielākā bagātība ir mūsu pieci dēli. Trīs vecākie jau ir pametuši mūsu ligzdiņu un ir izveidojuši savas ģimenes. Gundars audzina piecus bērnus, Mareks - divus, tā, ka esam bagāti vecvecāki. Visi trīs strādā savās izvēlētajās specialitātēs. Cenšamies ieaudzināt dēlos cieņu un mīlestību vienam pret otru, pret ģimeni, pret līdzcilvēkiem. Iemācīt darba tikumu.

Tu esi dzimusi, augusi, izglītojusies dzīvojot prom no Latgales. Pastāsti par savu bērnības ģimeni! Varbūt no vecākiem esi mantojusi kādu svarīgu bērnu audzināšanas atziņu?

Mana dzimtā puse ir Vidzeme, lai gan mani vecāki ir dzimuši un auguši Latgalē - Balvu pusē. Esmu dzimusi Jaunpiebalgā. Kad mācījies 5.klasē, vecākiem piedāvāja darbu Saldus rajonā. Tur tad arī pagāja mani jaunības gadi. Absolvēju Saldus 1.vidusskolu. Taču liktenis bija lēmis atgriezties Vidzemē. Un tagad mana mamma un brāļi dzīvo Cēsīs.

Ģimenē augām 4 bērni. Diemžēl, brāļa Jura vairs nav. Tas mums visiem bija smags pārdzīvojums. Vienā gadā zaudējām tēti un brāli. Kā jau jaunākā māsiņa vienmēr jutu brāļu stipro plecu. Ļoti mani žēloja un lutināja. Visi četri dejojām sporta un tautu dejas, spēlējām pūtēju orķestrī. Sporta deju konkursi notika gandrīz katru nedēļas nogali un uz konkur-

siem vienmēr līdzī brauca gan tētis, gan mamma. Vienmēr jutām viņu atbalstu. Bet mājās mūs ar svaigi ceptām bulciņām un pīrāgiem sagaidīja vecmāmiņa, kura visu savu dzīvi veltīja

mums - saviem mazbērniem. Un te jau laikam ir tā svarīgākā bērnu audzināšanas atziņa - atbalstīt bērnu intereses, būt kopā, aizsargāt un rūpēties vienam par otru.

Mātes dienā es satiku Tevi ar ziediem rokās, dodoties pie vīramātes uz kapiem. Pašai arī jau vairākus gadus pieder vīramātes statuss. Varbūt kāds vīramātes padoms Tev noder tagad?

Jā, jau desmit gadus vīramāte nav kopā ar mums. Cik ātri skrien laiks! Liekas, pavisam nesen vēl mamma bija kopā ar mums. Drīz pēc kāzām vīramāti sāku saukt par mammu. Laikam jau tāpēc, ka viņa pret mani izturējās kā pret meitu. Protams, gāja mums visādi. Varbūt mamma sākumā neticēja, ka pilsētas meitēns spēs iedzīvoties laukos, bet pierādīju, ka spēju. Iemācījos govīs slaukt, sienu pļaut un malku gādāt. Visos darbos gājām kopā ar Leonu. Leons agri zaudēja tēvu, un mamma, audzinot dēlus viena, bija radinājusi viņus pie visiem darbiem. Netika šķiroti sieviešu un vīru darbi. Laikam tāpēc arī mūsu ģimenē darbi netiek šķiroti. Dēli var gan ēst sagatavot, gan māju sakārtot. Par to esam saņēmuši paldies vārdus no vedekļiņām.

Iedomājies, ka aizpildi psiholoģisku testu. Kuras Tu uzskati par būtiskākajām sociālajām lomām savā dzīvē, sarindo tās pēc nozīmīguma: meita, sieva, māte, sieviete, skolotāja, deju kolektīvu vadītāja, saimniece, ansambļa dziedātāja. Vai ir iespējams sanumurēt šīs sociālās lomas pēc nozīmīguma?

Hmm...grūts uzdevums! Visas lomas ir svarīgas! Viennozīmīgi - svarīgākās ir lomas ģimenē. Taču bieži vien ģimenei vajag iztikt bez manis - darbs skolā, deju kolektīvu mēģinājumi, koncerti, ansambļa mēģinājumi. Saimnieces, jeb saimnieka loma gan vairāk pienākas Leonam. Ar manu darba ritmu ģimene bieži būtu bez vakariņām. Arī jaunākos dēlus Ralfu un Mairi jau no dažu mēnešu vecuma auklēja Leons, jo ļoti ātri atgriezās darbā. Un ir tik patīkami, ja mājās sagaida ar siltām, garšīgām pusdienām (drīzāk gan vakariņām) un tīru, uzkoptu dzīvokli.

Svarīga Tavas dzīves loma – tautu deju kolektīvu vadītāja. Vai par to sapņoji jau bērnībā? Ir savi ieguvumi un ir savi zaudējumi šinī darbā?

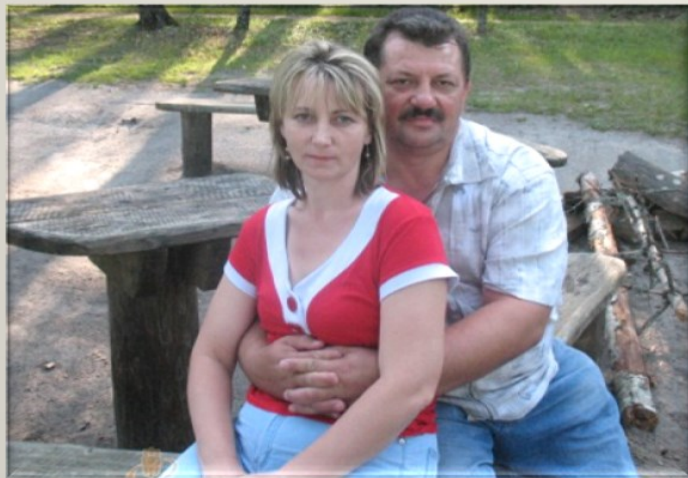
Jā, dejas ir ļoti svarīga manas dzīves sastāvdaļa. Kopš sevi atceros, vienmēr esmu dejojusi. Dejoju gan sarīkojuma dejas, gan tautu dejas. Tas mums visiem ģimenē bija svarīgi. Liels paldies par to mūsu vecākiem. Un vēl, man bija ļoti vienkārši deju skolotāji, kuri iemācīja mīlēt deju. Sporta dejās skolotāja Zenta Johansone un tautu dejās Oto Vāliņš.

Savu deju skolotājas karjeru iesāku kā sporta deju skolotāja. Braucām uz konkursiem, rīkoju konkursus Dricānos. Tas bija skaists laiks. Domāju, ka tas tāds palicis atmiņā arī daudziem Dricānu jauniešiem.

Par to, ka esmu tautu deju kolektīvu vadītāja, liels paldies jā-saka Andrim Eriņam. Strādā-dams Dricānu kultūras namā, Andris nolēma izveidot vidējās paaudzes deju kolektīvu. Nezi-nu, kāpēc viņš

vadītājas amatu izlēma piedāvāt man, bet tā nu jau 16 gadus mācu tautu de-ju soļus visiem, kuri to vēlas. Paldies Andrim, ka noticeja man. Ieguvumu ir ļoti daudz: saskarsme ar kolosāliem cilvēkiem - dejotājiem, gandarījums pēc koncerta, lepnums ejot gājienā pa Rīgas ielām, kad izskan Dricānu vārds, lepnums un aizkustinājuma asaras vērojot deju svētku lielkoncer-tu skaistos zīmējumus, zinot, ka tos veido arī mani dejotāji. Un neaprakstāms prieks dzirdēt vārdus:” Skolo-tāj, saprotu, ka bez dejām vairs neva-ru”, prieks, ka jaunieši aizejot studēt, turpina dejojot un dejojot slavenos deju ansambļos. Gandarījums par to, ka esmu iemācījusi mīlēt deju arī citus. Milzīgs prieks par to, ka tautu dejas ir svarīgas arī mani dēliem. Trīs lie-lie dēli dejojā arī sporta dejas gūstot ļoti labus panākumus. Ilgus gadus “Jumalēnu” pulkā dejojā Ritvars un Mareks. Ralfs un Mairis dejojā pašlaik.

Zaudējumi? Nu laikam jau ir. To jau visvairāk izjūt vīrs. Manis nekad nav mājās, bet viņš saprot un nepārmēt. Mazāk laika manam vaļaspriekam - adīšanai, bet nak-tis ir garas - paspēju saadīt zeķes gan saviem bērniem, mazbērniem, gan mazajiem dejotājiem. Iegu-vumu tomēr ir vairāk!

Kā Tu izjūti patreizējo – pandē-mijas - situāciju?

Patreizējā situācija? Protams sa-režģīts laiks. Bet viss būs labi! Galvenais, lai visi esam veseli. Ļoti esmu noilgojusies pēc sa-viem 2. klases skolnieciņiem, ar kuriem tiekamies tikai virtuāli vai pa telefonu.

Ļoti pietrūkst deju mēģinājumu un dziesmu ar ansambli “Almus”. Bet viss taču kādreiz beidzas.

Un atkal mācīsimies skolā, dejosim, dziedāsim, tiksīmies ar draugiem. Tā kā vakari nu ir brīvi, vairāk atliek laiks mājām, adīšanai.

Kā Tu jūties tagad, kad bērni praktiski ir izauguši, vecākie nodi-binājuši savas ģimenes?

Jūtas ir dažādas. Prieks par bērnu sasniegumiem. Prieks par dēlu ģime-nēm, mazbērniem. Sirds sāp, ja re-dzu, ka bērnam kaut kas nav labi. Satraukums par mūsu topošā absol-venta nākotni. Dīvaini, cik tad sen 3 istabu dzīvoklī dzīvojām 8 cilvēki, bet nu paliksīm trijātā un pavi-sam drīz pēc pāris ga-diem, jaunākais pabeigs vidusskolu, tad gan nezi-nu kā būs. Bet tā jau tam jābūt - bērni izaug un aiziet savā dzīvē. Kad sazvanos ar savu mammu viņa vienmēr saka: “Meitiņ, to jau tik gribēju dzirdēt, ka viss jums ir labi. Neko vairāk neva-jag!” Tā arī mēs ar Leonu priedājamies, kad dēli pa-zvana, atbrauc, atnāk cie-mos.

Psihologi apliecina, ka mums vajag tikai vienu lietu, lai būtu lai-mīgi. Kā ir ar Tevi?

Esmu laimīga, skatoties uz saviem brašajiem dēliem, viņu jaukajām sieviņām un draudzenēm. Esmu lai-mīga dzirdot mazbērnu priedīgo ča-lošanu. Esmu laimīga, ka man bla-kus ir saprotošs un mīlošs dzīves-biedrs. Esmu laimīga sazinoties ar brāļiem. Esmu laimīga, dzirdot mammas balsi. . .

Esmu laimīga, ja varu darīt laimīgus citus! Ir tāds teiciens: “Tas kas ņem - piepilda plaukstas. Tas kas atdod - piepilda sirdi”/Lao Czi/ .

Ar Silviju Boktu sarunājās Ināra Orlova

Foto no S.Boktas personīgā arhīva

Dricānu pagasta pārvaldē apmeklētāju
pieņemšana **KLĀTIENĒ** notiek pēc
IEPRIEKŠĒJAS PIERAKSTĪŠANĀS :

Lietvede 64644069

Pağasta pārvaldes vadītāja 29113368

Grāmatvedība 27991227

Komunālās saimn. pārzinis 26144495

Sociālais darbinieks 22011671

Bārintiesas locekle 27874602

Kapu pārzinis 20026070

e - pasts : dricani@rezeknesnovads.lv

**KASĒ maksājumi tiek pieņemti
PIRMDIENĀS,OTRDIENĀS un
CETURTDIENĀS pēc iepriekšējas
pieteikšanās pa tālruni 27991227**

**Dricānu pagasta bibliotēka no
18.maija uzsāk klientu apkalpošanu
KLĀTIENĒ**

Latvijas iedzīvotāju ievēribai!

Lai ierobežotu COVID-19 izplatību,
ārkārtējā situācija valstī
tiek pagarināta līdz
2020. gada 9. jūnijam.

#COVID-19

Dārgie Kristus ticīgie!

Dievkalpojumi ar tautu tagad ir atļauti! Latvijas Ministru ka-
binets lēmis no 12. maija atļaut publisku pasākumu, tostarp diev-
kalpojumu organizēšanu gan iekštelpās, gan ārtelpās. Dalībnieku
skaits tajos nedrīkst būt lielāks par 25 personām, bet ilgums iekš-
telpās organizētos pasākumos nedrīkst pārsniegt trīs stundas.
Starp dievkalpojumu dalībniekiem jānodrošina 2 metru distance,
kā arī dezinfekcijas līdzekļu pieejamība lūgšanu norises vietā.

Tāpēc Dricānu baznīcā sv. mises ar tautu notiek ierastajā lai-
kā - svētdienās plkst. 9.30 un darbdiēnās plkst. 8.00. Ienākot baz-
nīcā pie durvīm ir dezinfekcijas līdzeklis roku apstrādei. Vietu baz-
nīcā jāieņem atbilstoši tam, lai ievērotu 2 metru distanci. Tas nozī-
me, ka vienā solā var sēdēt viens dievlūdžējs, ievērojot to, lai katrā
nākošajā solā aizņemta vieta ir pamīšus. Arī pirms iet pie dievgal-
da ir jādezinficē rokas.

Lūgšim Dieva svētību mūsu ģimenēm, covid-19 vīrusa slim-
niekiem, medicīnas darbiniekiem un valdību, lai varētu pārdzīvot
šo pandēmiju!

Lai Aglonas Dievmāte ņem mūs savā patvērumā!
Prāvests Māris Laureckis, tel. 29214848

Atbalstīsim baznīcas un draudzes mājas apkārtnes labiekārtošanu!

Aicinām visus labas gribas cilvēkus dot savu ieguldījumu Dricānu baznīcas un drau-
dzes mājas apkārtnes labiekārtošanā! Lielā labiekārtošanas **talka** notiks **23.maijā**, pulcējamies
pl. 9.00.

Plānotās darbības:

1. Ierīkot ziemciešu stādījumus baznīcas dārzā un pie draudzes mājas.
2. Ierīkot dzīvžogu posmā no baznīcas dārza līdz draudzes mājai (nozāģēto liepu vietā).
3. Salabot un nokrāsot baznīcas dārza vārtus.

Lūdzam katrā mājsaimniecībā parevidēt savus puķu dārzus un dalīties **ar visāda veida
ziemcietēm, ziedošiem krūmiem, ziedojot tos stādījumu ierīkošanai.**

Līdzi ņemiet grābekļus, lāpstas, spaiņus, ķerras un, protams, stādāmo materiālu.

Sirsnīgs paldies par aktīvo piedalīšanos baznīcas un apkārtnes uzkopšanā līdz šim!

Tā arī turpināsim - radoši, ar prieku un ģimenisku sajūtu!

Draudze komiteja